

ВАЛЕРИ ИВАНОВ
АНАТЕМА

chitanka.info

*В синевата на нощите
невидими сенки чезнат през очите на моята трева,
която невероятно проглежда,
щом змей пролази съня ми...
И се отпускам по гребена на мълчанието,
потъвам в неутолими облаци,
сякаш смерч опепелява душата ми.
И пътувам,
пътувам,
пътувам —
към залеза,
като зарево на влюбени шепоти,
зрънце щастие нося — капка сълза
от корена на онова „лудо биле“ —
за изцеление на непростимото...
Греховен се стича в стремето си вятърът,
узрял да прозре времетраенето на земетръса,
сравним с риска да си жив
в увертюрата на тлеенето.
По това омагьосано нанагорнище
се спускат покосени мечти и проклетия —
мои вещици вкиснати,
метреси и неприятели,
мои противозачатъчни пориви,
в които не вярвам
и в които не търся спасение,
оцелял с първото покълнало кокиче напролет.
Колко зима съществува в жаркото лято.
Буйно раснат моите стръкове —
дни снощни и нощи гневливи —
след битките с неустреляни недораслеци.
Изричам хули несторени и сторвам вината си
праведна,
като еретик — неволно изсъскал, в името на
безсмъртието:*

„Анатема, Господи!“...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.